

om dem. Men det ser jo flot ud at tale om, at man ønsker det fulde Dagslys, efter at man saa længe som muligt har ønsket at vade i Mørke, og at man ønsker at komme ud til Vælgerne, fordi man ved, at der er i alt Fald lidt Frist endnu, indtil vi ved det sønderjyske Spørgsmaals Løsning vil komme til Valg. Det ser rask ud at kræve Dagslys og at kræve Valg, naar man ved, at der ingen Fare er for nogen af Delene.

Udenrigsministeren (Scavenius): Vi hørte nu en Repræsentant for den Politik, som vi nys har faaet forklaret, at Flertallet af de danske Sønderjyder frygtede mest af alt. Det synes jeg bør være tilstrækkeligt for os her.

For Resten konstaterer jeg kun med Hensyn til min egen Person, at den Politik jo ikke kan trives uden Mistænkeliggørelse. Her kommer jeg og meddeler alt, hvad der er gaaet fra min Haand til Gesandten i Paris i denne Sag, meddeler alle de officielle Skridt, han har foretaget, meddeler yderligere af de personlige og private Samtaler, hvad han har sagt, medens jeg siger, at jeg kan ikke offentliggøre, hvad fremmede Statsmænd har sagt til ham, det er et Misbrug, men det maa dog være det, vi har fremdraget, det drejer sig om. Men dette benytter det ærede Medlem til at mistænkeliggøre, til at sige, at vi skjuler noget. Jeg henstiller ganske til Tilhørerne, hvad de mener om dette.

Der blev henvist til det vestindiske. Hvad foregik der i det vestindiske? Der foregik det, at jeg havde Møder med Repræsentanter for de to Oppositionspartier, at jeg sagde til dem: Hvis denne Sag ved en Indiskretion kommer frem i urette Tid, dementerer jeg den, og trods denne Bescud blev hele den Kampagne foranstaltet, som senere fandt Sted paa Grundlag af de Dementier, jeg havde sagt i Forvejen maatte komme. De Herrer havde selvfølgelig glemte de Samtaler, jeg som Udenrigsminister havde ført uden Stenograf eller andet Vidne, de havde naturligvis glemte, at jeg havde sagt i Forvejen, at der vilde komme Dementi, men uheldigvis var der en af dem, der kunde huske det.

Vanggaard: De ærede Ordførere har været enige om at koncentrere Debatten om Spørgsmaalet om Rømningen af 3die Zone for at skabe Afstemningsfrihed i 2den Zone. Der er saglig Begrundelse nok for denne Foranstaltning, og de Sønderjyders Udtalelser, som bør dernede, gaar i samme Retning — deres lokale Kend-

skab til Forholdene maa være saglig Begrundelse nok for det. Det vilde derfor have forekommet mig heldigere, om Debatten kunde have holdt sig paa det Grundlag, men det har ikke været Tilfældet, den 3die Zone har igen i Dag været inddraget i Debatten. Der har ogsaa fra flere Sider nu igen mod denne Zones Beboere lydt Udtalelser, som jeg ikke kan godkende, og som er gentagne indtil Trivialitet rundt omkring i Landet. Det er sagt her i Dag, at denne Zones Beboere kunde ønske at komme til Danmark af materielle Grunde; jeg vil gerne — der bliver maaske ikke Lejlighed til det mere, og der synes nu ikke at være Udsigt til en Forening med disse Folk —, at der ogsaa i det danske Folketing paa denne Dag skulde lyde et anerkendende Ord om de Folk dernede. Jeg har været sammen med adskillige af dem, og jeg har faaet Klarhed over, at det langt fra var materielle Grunde, der ledede dem, og jeg synes, at man har overdrevet det vel stærkt i et Land, paa hvis offentlige Møder man hører mere om materielle Grunde end om andre Grunde. Men jeg vil blot gøre denne ganske korte Bemærkning: Vi har set, hvorledes en Krig kan gøre Ulykker, men vi har ogsaa set, hvorledes den kan omlægge Menneskenes Tankegang, og denne Omlægning af Menneskenes Tankegang kan være ret varig. Vor Befolkning fik sin Tankegang om den slæviske Befolkning omlagt i 1864, og denne Omlægning har for en stor Del holdt sig den Dag i Dag. Befolkningen dernede har nu gennemlevet en langt forfærdeligere Krig, end vort Folk i 1864 gennemlevede. Jeg har den Opfattelse, at største Delen af denne Befolkning har omlagt sin Tankegang i Bedømmelsen af Danmark, saaledes at de er kommet til at tænke: det er dog vort gamle Moderland; og med Erfaringerne fra andre Krige for Øje for, hvordan de kan bevirke en varig Omlægning af Befolkningens Tankegang, kunde denne Omlægning ogsaa tænkes at være varig. Jeg indrømmer, at det er ikke aktuelt, men jeg vilde gerne, at der her i Dag overfor den Befolkning, paa hvilken der har været kastet saa meget Smuds, og som netop har tænkt paa at komme til os, skulde siges, at dem, jeg har været i Berøring med, har jeg faaet et særdeles godt Indtryk af.

Minister H. P. Hanssen: Jeg sagde før, at vi i Sønderjylland frygtede for, at de Bestræbelser, som udfoldes, kunde udmunde i, at 3die Zone atter blev genoprettet